

301 ZWART. 301

Geluiden van een bevalling. Een vrouw kermt, een dokter spoort aan om te persen.

302 INT. ZIEKENHUISGANG - DAG - 1947 302

Een man, het is niet direct duidelijk wie, rent door de gang. Het is ook niet onmiddellijk duidelijk dat dit 1947 is. Geluiden van de bevalling houden aan.

De man slaat een deur in en blijft even in de deuropening staan.

303 INT. ZIEKENHUISKAMER - DAG - 1947 303

De man in de deuropening blijkt Bernhard. Hij kijkt blij.

BERNHARD

Ben ik nog op tijd?

In het bed is de enige reactie van Juliana te kermen van pijn tijdens een wee. Bernhard rent naar haar zijde en pakt haar hand vast.

Er klinkt gehuil van een baby.

BERNHARD (CONT'D)

En? Wat is het?

De dokter zwijgt even.

JULIANA

(bezorgd)

Dokter? Alles is toch wel goed? Dokter?

304 INT. ZIEKENHUIS- GANG - AVOND - 10 DECEMBER 2003 304

Bernhard loopt met Máxima, die alweer redelijk hersteld is.

BERNHARD

Al die medische wonderen van tegenwoordig. Hadden we dat toen maar gehad, dat had een hoop ellende gescheeld.

(CONTINUED)

MAXIMA

De medische wetenschap is gelukkig enorm vooruitgegaan sinds die tijd.

(grinnikt)

Maar dat heeft u zelf natuurlijk ook aan den lijve ondervonden.

BERNHARD

Och, ik ben vaak genoeg een medisch raadsel genoemd. Ondanks al die vooruitgang.

MAXIMA

(lacht)

Een medisch raadsel. Daar bent u maar wat blij mee.

BERNHARD

(grijnst)

Guilty. Maar ik lig intussen ook zo vaak in het ziekenhuis... Van kinds af aan eigenlijk al.

(wijst)

Vandaar deze jongen hier.

Bernhard rolt zijn linkermouw op, en onthult een fraaie tatoeage van een esculaap.

Hij strijkt met zijn vinger over de slang.

BERNHARD (CONT'D)

Volgens mijn moeder symboliseert het ook de kruisende paden van het lot. Vind je het niet mooi?

Maxima maakt een zozo gebaar.

MAXIMA

Ik had niet gedacht dat u zo bijgelovig was.

BERNHARD

Ach, bijgeloof... Of het werkt of niet, ik ben er nog steeds.

(ineens serieus)

Hopelijk nog lang genoeg...

(MORE)

(CONTINUED)

304 CONTINUED:

304

BERNHARD (CONT'D)

Vóór ze me straks in die
kelders bijzetten zou ik jou
en Alex zo graag nog op de
troon zien.

Maar hij weet inmiddels wel beter, ook al zegt hij
het niet.

Ze komen aan bij de kraamafdeling. Amalia ligt in
haar eigen kamertje. Ze kijken naar binnen.

MAXIMA

Dat kan nooit lang meer duren.
't Zou me niks verbazen als ze
het in haar kerstrede
aankondigt. Denkt u niet?

De vraag blijft in de lucht hangen.

TITELS

305 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - DAG - 24 DECEMBER 2003 305

JULIANA, klein en stokoud, lachend, de beringde
handen uitgestoken naar AMALIA. Achter haar een fraai
versierde kerstboom. JULIANA zit in een rolstoel. Ze
is vermoeid, heeft niet lang meer, maar Amalia geeft
haar vandaag even kracht.

JULIANA

Lieve Alexje! Kusje!

Ze spitst haar lippen, drukt die tegen Amaliaatje in.

MAXIMA

Het is een meisje, oma.

JULIANA

Oh. Alexia?

Die naam wekt enige wrevel bij BEATRIX terwijl WILLEM-
ALEXANDER er om moet lachen.

ALEX

Amalia, oma. Catharina-Amalia.

JULIANA

Amalia?

(CONTINUED)

305 CONTINUED:

305

JULIANA verandert als bij toverslag en duwt de baby terug naar de verblufte MAXIMA.

JULIANA (CONT'D)
Ik vind er niks an. Koningin A-
ma-li-a! Dat kan toch niet?

BERNHARD
Lula, toe.

JULIANA
Waar is Claus eigenlijk?

BEATRIX schrikt er bijna van, schudt verdrietig haar hoofd. ALEX pakt troostend haar hand. *

ALEX
Pappa is vorig jaar overleden,
Oma.

JULIANA
Waarom heeft niemand me dat
verteld?
(begint dan te huilen)
Zo jong. Dat wil ik niet. Ik
wil het niet!

Ze huilt nu onbedaarlijk.

BERNHARD
Ik denk dat Mammie beter even
kan rusten... Cocky?

Ze zwijgen allemaal als COCKY de huilende JULIANA in haar rolstoel duwt, ALEX houdt ontroerd de deur voor hen open, sluit hem weer.

Even stil, BEATRIX kijkt op haar horloge.

BEATRIX
Ik moet gaan. Overleg met
Balkenende over de
kersttoespraak morgen.

BERNHARD
Ach ... Wat ga je dit jaar
zeggen? Vrede op aarde?

Willem-Alexander grinnikt.

(CONTINUED)

BEATRIX

Ik zou het werkelijk niet weten... In elk geval iets over familie. Over Amaliaatje.

BERNHARD glimlacht.

BERNHARD

De nieuwe koningin! Ik weet nog hoe blij Wilhelmina was toen jij werd geboren. De dynastie gered. Als de oorlog er niet tussen was gekomen, had ze willen aftreden.

Ze kijkt hem recht aan.

BEATRIX

(zeer koel)

Wil je daar iets mee zeggen?

BERNHARD

Nee... Nou ja... God, Trix. Je bent 65, alleen...

(gecalculeerd bezorgd)

Ik wil niet dat je zo eenzaam eindigt als zij. Geniet van je familie nu het nog kan.

Beatrix hapt niet. Ze zet haar glas neer, geeft MAXIMA een kus, buigt zich naar AMALIA.

BEATRIX

Dag meisje van me...

(kijkt naar ALEX)

Zijn jullie er vanavond om een uur of zes? Laurentien zou enkele kerstliederen spelen.

ALEX knikt.

BEATRIX pakt haar tas, kijkt naar BERNHARD.

BEATRIX (CONT'D)

Prettige Kerstavond, pap.
Drink je niet teveel?

Ze loopt strak de deur uit, zonder om te kijken.

(CONTINUED)

305 CONTINUED:

305

BERNHARD

(drinkt)

Ze gaat echt steeds meer op
Wilhelmina lijken...

AMALIA huilt in de wieg.

MAXIMA

Als we daar om zes uur moeten
zijn, Alex...? Ik wil me nog
wel verkleden...

ALEX knikt terwijl hij naar de wieg loopt.

ALEX

Moet je zo huilen, meisje? We
gaan lekker naar huis, hoor!

MAXIMA geeft BERNHARD een kus.

MAXIMA

Zegt u oma gedag van ons?

BERNHARD

Natuurlijk lieverd...

306 EXT. SOESTDIJK - DAG - 24 DECEMBER 2003

306

Bordes. Ook hier in de tuin een grote kerstboom.

BERNHARD staat met een shawl om en zwaait naar de
Volvo S80 AA-65-03 die wegrijdt.

JULIANA (O.S.)

Daag! Vrolijk kerstfeest!

BERNHARD draait zich verrast om en ziet COCKY met
JULIANA onder een deken in de rolstoel.

BERNHARD

Mammie, gaat het weer?

Ze knikt, zwaait terwijl de auto optrekt.

BERNHARD (CONT'D)

Het is toch veel te koud voor
je, lieverd! Straks vat je nog
kou.

Galant slaat hij zijn shawl om haar schouders heen.

(CONTINUED)

306 CONTINUED:

7.

306

JULIANA

En jij dan?

De VOLVO rijdt tussen de hekken weg.

JULIANA (CONT'D)

(zucht)

Ik heb liever lente. Met mooie
narcissen en hyacinten...

307 ARCHIEF - BEELDEN VAN D-DAY

307

Verschillende beelden van Bevrijding en D-Day.

Dan ook Fieldmarshall Montgomery.

ZOOM OUT:

308 INT. SOESTDIJK - BIOSCOOP - DAG - BEGIN JANUARI 2004 308

De beelden spelen op een groot scherm. Bernhard zit
er in het halfduister naar te kijken.

Aan de zijkant ineens licht als de deur open gaat. In
silhouet: Maxima.

Bernhard ziet haar.

BERNHARD

Bastard Montgomery! Kon nog
geen Browning van een stengun
onderscheiden!

Hij zet het licht wat hoger en wenkt haar dichterbij.

BERNHARD (CONT'D)

Hij mag dan wel Bernard heten,
het blijft een arrogante
niksnut met de rang van
Fieldmarshall. Zei dat het
mijn schuld was dat we bij
Arnhem verloren. De zak.
Terwijl ik hem nog
gewaarschuwd heb dat die, die
KingKong, Lindemans niet te
vertrouwen was.

*

*

Hij schudt zijn hoofd.

(CONTINUED)

MAXIMA

(kijkt rond)

Weet u dat ik in al die jaren
nog nooit in dit deel van het
paleis geweest ben?

BERNHARD

(knipoogt)

De voordelen van het
Koninklijk Huis, Max. Wat
brengt je hier?

MAXIMA

Ik wilde met Amalia nog even
bij de overgrootouders op
bezoek.

BERNHARD

Nu het nog kan.

MAXIMA

Niet zo morbide, opa.

BERNHARD

Ik word soms wat melancholisch
van die herinneringen.

(knikt naar het scherm,
lacht dan)

Waar is mijn
achterkleindochtertje?

MAXIMA

Die ligt boven te slapen.

BERNHARD

(knikt)

Dat ligt Lula nu ook. Veel
meer kan ze niet meer. Hoe
gaat het met jou, meisje?

MAXIMA

Moe, maar gelukkig.

Ze kijkt hem aan, maar hij trapt er niet helemaal in.

MAXIMA (CONT'D)

Kwaad. Waarom dit keer weer
niet? Heeft Alex soms iets mis
gedaan? Of ik?

Bernhard toont heel even zijn schuldgevoel. Máxima
vat het ietsje anders op.

(CONTINUED)

308 CONTINUED:

308

MAXIMA (CONT'D)

(barst los)

Een half jaartje, zei u. Een half jaartje en dan kondigt ze haar aftreden aan. Of was dat alleen maar om ervoor te zorgen dat Alex en ik uw mooie plannetje niet zouden verstoren?

In de achtergrond, op het scherm trekt Bernhard Nederland binnen.

309 EXT. PALEIS NOORDEINDE - DAG - 1946

309

Establishing.

310 INT. PALEIS NOORDEINDE - ZAAL - DAG - 1946

310

Bernhard (35) ontvangt hier in een zaaltje TIEN CHIQUE GEKLEDE ZAKENMENSEN EN HOGE MILITAIREN. Onder hen vriend TEENGs (39), joyeus, gebruikend, in een modieus kostuum en Generaal Koot (62), in uniform.

*
*
*

Er staat drank, glaasjes met sigaretten erin, op een ovalen vergadertafel, aan de muur een groot portret van WILHELMINA met JULIANA.

Bernhard ziet er zeer chique uit, de witte anjer in het knoopsgat. Hij heft het glas en staat aan het hoofd van de tafel.

BERNHARD

Heren. Een toast op het Huis van Oranje. En op het Nieuwe Nederland!

Ze toosten en drinken.

BERNHARD (CONT'D)

Op een nieuw staatsbestel! Een bestel waarin de belangen van de heren politici geen rol meer spelen.

TEENGs

Hear, hear!

(CONTINUED)

BERNHARD

Want dat we met politici geen oorlogen kunnen winnen is wel duidelijk geworden.

Er wordt besmuikt gelachen.

KOOT

Hoogheid, hoe denkt u dat wij die lieden wegekrijgen?

Men gaat zitten. Hier en daar wordt een sigaret of sigaar opgestoken.

BERNHARD

Het land, het volk, heeft eenheid nodig, eenheid en een krachtig leiderschap...

Bernhard laat zijn blik langs de mannen glijden.

BERNHARD (CONT'D)

Eeuwenlang hebben de Oranjes die eenheid gesymboliseerd. Ze maakten dit land tot een bloeiende natie die handel dreef en kolonieën veroverde, Spanje en Frankrijk versloeg...

Hij laat een pauze vallen om zijn volgende woorden extra kracht mee te geven.

BERNHARD (CONT'D)

(met bewust cynisme)

... komen er een paar moffen binnen en kijk: het hele volk wordt aan z'n lot overgelaten door bange politici en landverraders.

Een militair begint te klappen. Bernhard glimlacht.

BERNHARD (CONT'D)

Democratie is de stem van het volk... en het Nederlandse volk is Oranje...!

Nu klappen ze allemaal. Bernhard wacht tot zijn gehoor weer rustig is.

(CONTINUED)

310 CONTINUED:

310

BERNHARD (CONT'D)

Mijn schoonmoeder wil nog enkele jaren uw koningin zijn... jaren waarin het nieuwe Nederland zal verrijzen... om vervolgens door haar dochter en mij als prins-gemaal geleid en bestuurd te worden.

Er valt een stilte.

BERNHARD (CONT'D)

Ieder mens heeft in zijn leven een opdracht nodig en dit is mijne!

Hij kijkt de tafel rond.

BERNHARD (CONT'D)

(knipoogt)
Zo waarlijk helpe mij God
Almachtig.

Dan: gejuich, ingezet door Teengs.

MANNEN

Bravo! Leve de Prins! Leve de Koningin!

Teengs geeft hem een schouderklop.

311 EXT. NOORDEINDE - DAG - 1946

311

Het gejuich gaat over in rust, vrede en fluitende vogeltjes.

312 INT. NOORDEINDE - WERKKAMER WILHELMINA - DAG - 1946

312

WILHELMINA zit woedend achter haar bureau.

WILHELMINA

Meneer Drees, wij hebben groot respect voor u maar wij vermogen niet in te zien waarom wij die oude politiek in stand zouden houden!

Links van haar zit Bernhard, nu in militair uniform met onderscheidingen.

(CONTINUED)

312 CONTINUED:

312

DREES staat ergens midden in de kamer.

WILHELMINA (CONT'D)

Wij hebben vijf jaar lang in Londen machteloos moeten aanzien hoe de heren zich als juffershondjes gedroegen... Het is dankzij mijn schoonzoon dat Nederland haar steentje heeft bijgedragen aan de bevrijding!

Bernhard glimlacht instemmend en steekt een sigaret op.

DREES

Dat is mij helaas maar al te goed bekend, Majesteit... Wij zijn u en de prins dan ook onze onmetelijke dank verschuldigd... Maar dat laat onverlet dat dit land en het staatsbestel een constitutionele monarchie is en een parlementaire democratie...

WILHELMINA

Zo noemt u dus dat eindeloze gezever in onze Staten-Generaal!

DREES

Majesteit, ik ben de eerste om het falen van politici toe te geven. Maar met alle respect, dat betekent niet dat de politiek als zodánig faalt...

Bernhard gnuift. Drees werpt een zijdelingse blik op Bernhard.

DREES (CONT'D)

Buitendien is de positie van de echtgenoot van de kroonprinses duidelijk omschreven...

Bij Bernhard komt deze aanval op zijn persoon aan maar hij blijft kalm.

(CONTINUED)

BERNHARD

O. Werkelijk? Hoe zou u mijn
functie willen omschrijven?

Drees aarzelt even, is het echt de bedoeling dat hij
hierop antwoordt? Kennelijk niet want Bernhard
antwoordt zelf al.

BERNHARD (CONT'D)

Opzitten en pootjes geven!
It's a bloody disgrace!

DREES

(onverstoorbaar)

Majesteit, de bezetting noopte
tot buitengewone maatregelen
en nogmaals wij zijn u en
Zijne Koninklijke Hoogheid
voor uw inzet uiterst
dankbaar. Maar de Grondwet en-

BERNHARD

(onderbreekt)

U met uw grondwet! Waar waren
al die dappere parlementariers
en ambtenaren toen onze
jongens voor het vaderland
sneuvelden!?

DREES

De treurige verliezen waar u
het over heeft, waren niet te
voorkomen. Ook niet door u.

BERNHARD

Ik heb het tenminste
geprobeerd!

Drees wil reageren maar Bernhard geeft hem geen kans.

BERNHARD (CONT'D)

Dit land wordt geregeerd door
lieden die alleen kijken naar
wat het land voor hen kan
doen. In plaats van dat zij
iets voor het land doen.

DREES

Vergis u niet, Hoogheid, wij
zijn er zeker van doordrongen
dat het anders moet.

(MORE)

(CONTINUED)

312 CONTINUED:

312

DREES (CONT'D)

Dat ons een taak wacht van wederopbouw. Van een nieuw 'democratisch' Nederland. En daartoe steken wij de handen uit de mouwen. En niet in de zakken.

Bernhard en Wilhelmina wisselen een blik. Voor Drees is het onderwerp gesloten.

DREES (CONT'D)

Tot slot moet ik u helaas medelen dat het verzoek van Zijne Koninklijke Hoogheid om prinses Armgard en haar huisgenoot kolonel Pantschouliedzew in ons land te huisvesten moet worden afgewezen.

Dit bericht slaat bij Bernhard in als een bom. Wilhelmina vertrekt geen spier.

BERNHARD

Wat!?

DREES

Het is ons ter ore gekomen dat uw moeder en de Kolonel tijdens de oorlog... bepaalde contacten met Berlijn onderhielden.

WILHELMINA

(uit angst voor schandaal)

Dit meent u niet, hoop ik?

DREES

Ik vrees dat ik hier het dossier heb, Majesteit.

Wilhelmina pakt het dossier aan en leest.

(CONTINUED)

312 CONTINUED:

312

DREES (CONT'D)

Daarmee is niets ten kwade van de Prins gezegd, geenszins, maar u zult ongetwijfeld begrip hebben voor de gevoelens die leven onder het voormalige verzet en de nabestaanden van al diegenen die zijn omgekomen...

Bernhard kijkt woedend. Hij probeert steun bij Wilhelmina te zoeken, maar tevergeefs.

WILHELMINA

(legt dossier terzijde)

Je kent mijn standpunt, Bernhard. Nee, dus.

313 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - DAG - 1946

313

Als Bernhard binnenkomt is Juliana het speelgoed aan het opruimen. Dat doet ze nogal onsystematisch.

JULIANA

Wil je wat drinken?

Bernhard loopt door naar de drankentafel en bedient zichzelf al van een behoorlijk royaal gevuld glas whisky. Juliana gaat door met opruimen.

JULIANA (CONT'D)

Ik had moeder aan de telefoon...

BERNHARD

Dan weet je het dus.

Ze knikt terwijl ze blokken in een blokkenkist doet.

JULIANA

Ik begrijp het wel.

BERNHARD

Pardon?

Vooral het feit dat Juliana doorgaat met opruimen stoort Bernhard opeens mateloos.

(CONTINUED)

JULIANA

Bernhard... Ik weet niet wat
mamma en jij allemaal in
Londen hebben besproken toen
ik in Ottawa zat... Ik wil dat
ook niet weten... Maar het is
buiten mij om gegaan.

BERNHARD

Welnee, we hebben toch
uitentreuren heen en weer
geschreven, lieve. Je bent
nergens buiten gehouden.

Juliana komt overeind. Kijkt Bernhard aan.

JULIANA

Benno, ik en ik alleen ben
voorbestedmd tot de troon.
Juliana, prinses van Oranje,
bij de gratie Gods.

Bernhard kijkt Juliana aan. Haar woorden voelen als
de punt van een dolk in zijn rug. Juliana slaat haar
armen om zijn middel, wat Bernhard niet prettig vindt
maar nog wel toestaat.

JULIANA (CONT'D)

Ook ik wil een nieuw
Nederland. Een land waarin het
volk vrede en voorspoed zal
kennen...

(Ze kust hem)

Ik weet dat je twijfelt of ik
dat kan... Dat doe ik zelf
ook... Maar met Gods hulp en
de jouwe zie ik het vol
vertrouwen tegemoet.

Bernhard duwt Juliana's handen nu van zich af.

BERNHARD

Mijn hulp? Wat moet ik precies
doen? De enveloppen voor je
dichtlikken?

JULIANA

(gestoken)

Benno!

(CONTINUED)

313 CONTINUED:

313

BERNHARD

Ik meen het. Ik heb verdomme
dit land van de ondergang
gered!

JULIANA

En daarom heeft het volk je in
de armen gesloten.

Dan gaat ze weer door met speelgoed opruimen. Opeens
loopt Bernhard naar haar toe. Hij pakt Juliana's arm
voordat zij een knuffel van de vloer kan oprapen.

BERNHARD

Daar hebben we personeel voor.

Juliana kijkt Bernhard aan.

314 ARCHIEF - INHULDIGING VAN JULIANA SEPTEMBER 1948

314

ARCHIEFBEELDEN VAN:

De menigte. Op de Dam. Aankomst bij de kerk.

Inhuldiging in de kerk.

Wilhemina op het balkon, die zo enthousiast Leve de
Koningin roept, dat ze haar kunstgebit bijna
verliest.

Hier overheen Juliana's woorden.

JULIANA

Sedert eergisteren ben ik
geroepen tot een taak, die zó
zwaar is, dat niemand die zich
deze ook maar een ogenblik
heeft in gedacht, haar zou
begeren. Maar ook zó mooi, dat
ik alleen maar zeggen kan: wie
ben ik, dat ik dit doen mag?

(...)

Ik leefde in de warmte van de
liefde van het volk in tijden
van voorspoed en geluk, maar
nooit bleek de kracht ervan
sterker dan in tijden van
tegenspoed en verdriet.

(MORE)

(CONTINUED)

314 CONTINUED:

314

JULIANA (CONT'D)

Daarnaast ben ik gelukkig in mijn man een levensgezel naast mij te hebben, die een grote steun voor mij is...

315 INT. SOESTDIJK - GANG - DAG - 2004

315

BERNHARD

Daar stond ik dan. Naast de troon, zo goed als ontmand. Maar ik ging door!

MAXIMA

Waarom vond u dan dat zij het niet zou kunnen? Het koningsschap?

BERNHARD

Misschien is dat het verschil. Dat je als moeder straks beter naast Alex staat dan ik naast Lula.

Ze zwijgt verbouwereerd, hij glimlacht.

BERNHARD (CONT'D)

Lula was nog zo naief, altijd in die gouden kooi... Natuurlijk was ik bitter teleurgesteld. Temeer omdat Wilhelmina zich steeds meer terugtrok. Ook van mij.

Er valt een korte stilte.

MAXIMA

Kwam dat doordat uw moeder en stiefvader met de Nazi's sympathiseerden? Was dat eigenlijk waar?

BERNHARD

Quatsch! Alleen Aschwin, ja...
(schudt zijn hoofd)
Iedere scheid werd opeens met een vergrootglas bekeken.
(gebaart: C'est la vie)
Als ik niet met Lula was getrouwd hadden mijn moeder en Tschuli gewoon in Nederland gewoond.

(CONTINUED)

315 CONTINUED:

315

MAXIMA

Als ik niet met Alex was
getrouwd was mijn vader op
mijn huwelijk geweest.

Bernhard knikt.

MAXIMA (CONT'D)

En omdat hij niet mocht komen
denkt iedereen meteen dat het
waar is. Dat ie echt niet
deugt.

BERNHARD

Maar niemand denkt dat jij
niet deugt. Het volk wil jou.

Maxima zwijgt.

BERNHARD (CONT'D)

En ik denk dat jij er wel
klaar voor bent. Correct me if
I'm wrong.

MAXIMA

En toch treedt ze niet af.
Wilhelmina had tenminste nog
de oorlog als excuus.

BERNHARD

Ach, Wilhelmina was ook geen
lieverdje, hoor. Daar heb ik
flinke aanvaringen mee gehad.

MAXIMA

Net zo flink als met Beatrix?

BERNHARD

Trix ziet de dingen soms
scherp.

*

*

*

316 EXT. SOESTDIJK - TUINEN - DAG - 1948

316 *

Een vrolijke Bernhard en Juliana met de eenjarige
Marijke op de arm.

(CONTINUED)

316 CONTINUED:

316

Juliana zet Marijke neer. Moedigt haar, zonder dat wij het horen, aan te lopen, maar Marijke struikelt al snel over een steentje omdat ze niks ziet. En ze valt hard en barst in huilen uit.

CUT TO:

317 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - DAG - 1948

317

In een ledikantje ligt Marijke te slapen, een pleister op haar voorhoofd. Ernaast zit Margriet (5) te spelen. Een kindermeisje past op. Ze horen hoe buiten Bernhard en Juliana ruziën.

BERNHARD (O.S.)

Ik heb je nog zo gezegd: Blijf thuis! Ga niet! Wat heb je te zoeken op zo'n boot! Een boot vol zieken!

JULIANA (O.S.)

Die mensen hadden in kampen gezeten!

BERNHARD (O.S.)

Niet zomaar zieken, nee rode hond. Zo besmettelijk als de pest en jij, zwanger en wel, vond dat die mensen die onze koloniën-

JULIANA (O.S.)

(onderbreekt driftig)
Hou d'r nou maar over op!

Wegbenende voetstappen.

Marijke begint te huilen. Het kindermeisje veert overeind en haalt het meisje uit het bed. Ze drukt haar tegen zich aan.

318 EXT. SOESTDIJK - TUINEN - DAG - 1948

318

Uit het paleis komt het kindermeisje met Marijke op de arm.

Bernhard richt zodra hij haar ziet de Leica camera en maakt foto's van Marijke. Hij richt de camera ook op Margriet die op de kant staat naast Juliana. Juliana blijft opvallend buiten zijn beeld.

(CONTINUED)

Achter hen komt lachend Bernhards toenmalige vriend GENERAAL-MAJoor KOOT in uniform het terras op. Hij steekt zijn hand op naar Bernhard.

Bernhard neemt nog wat foto's en loopt dan richting Koot. Daarbij passeert hij Marijke die aan de arm van juffrouw Pennink staat, en hij knijpt haar even liefdevol in neus of wang. Dan loopt hij het terras op. Hij slaat Koot op de schouder. *

BERNHARD

Koot! Mooi dat je er bent, kerel.

KOOT

Hoogheid, als altijd weer een genoeg eens met u van gedachten te mogen wisselen.

BERNHARD

Borrel?

KOOT

Dat sla ik zeker niet af, Hoogheid...

Koot kijkt naar Marijke.

KOOT (CONT'D)

Hoe gaat het met uw jongste telg?

BERNHARD

Ze zouden alle artsen tegen de muur moeten zetten.

Ze lopen naar de terrastafel, waar drank klaar staat.

BERNHARD (CONT'D)

We kunnen een atoombom maken maar geen kind genezen dat bijna blind is... God Almighty!

KOOT

De mensheid is altijd efficiënter geweest in vernietigen dan genezen. Voor uw vrouw kan het ook niet makkelijk zijn.

(CONTINUED)

318 CONTINUED:

318

BERNHARD

Lula... Haar schuldgevoel
speelt haar parten. Nou hoorde
ze weer dat de Russen Marijke
zouden kunnen opereren. Over
rooie honden gesproken!
(schenkt in)
Ze kunnen nog geen poot
spalken!

Juliana neemt Marijke over van het kindermisje.
Geeft haar kusjes.

KOOT

Heeft u wel eens van
meijuffrouw Hofmans gehoord?
Greet Hofmans...

319 INT. SOESTDIJK - WOONVERTREKKEN - DAG - 1948

319

GREET HOFMANS, dan 54 jaar oud, een lange, stijve
vrouw in een simpel grijs mantelpakje, het grijze
haar in een knot, zit aan tafel met de eenjarige
Marijke, een magere hand steeds heen weer bewegend
voor de oogjes van Marijke terwijl ze bidt.

HOFMANS

O Almachtige Vader die in de
Hemelen zijt. Zie in Uw
goedertierenheid dit kind van
U.

Bernhard, pijprokend, kijkt gefascineerd toe. Naast
hem Juliana die met gesloten ogen en gevouwen handen
mee lijkt te bidden.

Opeens doet Hofmans haar ogen open. Ze kijkt Bernhard
aan.

HOFMANS (CONT'D)

Zoudt u uw pijp willen doven?

BERNHARD

Sorry?

HOFMANS

Het verstoort de
doorgevingen...

(CONTINUED)

319 CONTINUED:

319

BERNHARD

(grinnikt)

De Almachtige Vader heeft last
van mijn pijp?

JULIANA

Pappie, toe nou.

Bernhard klopt geamuseerd hoofdschuddend zijn pijp
uit.

HOFMANS

Dank u...

Ze gaat verder.

HOFMANS (CONT'D)

Ik vraag U, Gij die het Al
Bestiert, om Uw genade ook
over Marijke te laten
stralen...

Het is enkele seconden doodstil, dan opent Hofmans
haar ogen, haar hand op het hoofdje van Marijke.

HOFMANS (CONT'D)

Marijke zal zien. God zal haar
het volle licht van de ogen
geven. Binnen twee jaar.

JULIANA

Oh wat héérlijk!

En ook Bernhard kijkt toch alsof hij geloof hecht aan
Hofmans woorden. *

320 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER JULIANA - DAG - 1950

320 *

Terwijl Juliana opstaat om voor zichzelf thee in te
schenken, spreekt Drees verontwaardigd. *

DREES *

De Argentijnse president Péron
en vooral zijn vrouw Eva
lijken de onderhandelingen
over de levering van
Nederlandse treinwagons te...
traineren. *

JULIANA *

Wat willen ze? *

(CONTINUED)

BERNHARD

Dat soort mensen wil altijd
hetzelfde. Macht, geld,
aanzien.

*
*
*
*

JULIANA

(schampert)

Aanzien... Greet zei het net
nog, de mensheid is veel te
ijdel.

(denkt)

Kunnen we haar niet iets van
een lintje aanbieden, dan?

*
*
*
*
*
*
*

DREES

Lintje?!?

*
*

JULIANA

Ja, gezien haar werk voor de
armen en de gelijkheid van
vrouwen zie ik daar geen
bezwaar tegen. Dat mag best
beloond worden.

*
*
*
*
*

Juliana kijkt Bernhard aan, die een blik heeft van:
waarom niet, als het die vrouw gelukkig maakt.

*
*

BERNHARD

Neemt ze daar genoeg mee,
alleen een lintje?

*
*
*

Drees kijkt wat onzeker.

*

BERNHARD (CONT'D)

Dan zorgen we voor een...
passend geschenk bij de
onderscheiding.

*
*
*
*

DREES

(met tegenzin)

Hoogheid, het zou ons zeer
kunnen helpen wanneer wij op
uw diplomatie en charme konden
rekenen.

*
*
*
*
*

Juliana verstart even bij het woord charme. Ze kijkt
naar Bernhard, die met enige zelfgenoegzaamheid naar
Drees knikt. Ze dwingt zich te ontspannen.

*
*
*

DREES (CONT'D)

Met uw welnemen, zal ik zorgen
dat alles in gang gezet wordt.

*
*
*

(CONTINUED)

- 25.
- 320 CONTINUED: 320
- Juliana knikt. Drees hij staat op en vertrekt. *
- JULIANA *
- Ga je straks mee naar Greet? *
- BERNHARD *
- Ik zal zien of dat kan. *
- 322 OMITTED 322 *
- 323 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - DAG - 1950 323 *
- Dezelfde dag. Juliana en Greet bidden. De nu 3-jarige Marijke tussen hen in. Ze heeft haar handjes gevouwen, net zoals de volwassenen, maar haar ogen open. Ze ziet toch niks. *
- Bernhard en Beatrix (12, maar voor het drama: 15) kijken in de deuropening toe. Bernhard kijkt naar Beatrix en ziet haar sceptische blik. Hij slaat zijn arm om haar heen. Beatrix kijkt opzij naar hem. *
- BEATRIX *
- Dus dat moet leiden tot een wonder? Hoe werkt dat dan? *
- Hofmans kijkt scherp naar haar.
- HOFMANS
- (op vriendelijke toon)
- Het is God. Je gelooft toch wel in God?
- Beatrix kijkt haar recht aan.
- BEATRIX
- Ik ben prinses bij de gratie Gods. En tegen prinsessen zeg je U.
- En ze loopt de kamer uit.
- BERNHARD
- Trix! Kom eens terug!
- Juliana glimlacht wat hulpbehoevend naar Hofmans.
- JULIANA
- Ze is nog maar een kind.

323A ARCHIEF ARGENTINIË 1951 323A *

Stockshot Argentinië. Establishing. *

323B INT. ARGENTINIË - ONTVANGSTKAMER - DAG - APRIL 1951 323B *

EVITA (31) kijkt haar ogen uit als Bernhard de onderscheiding in een doosje laat zien. *

EVITA *

(Spaans) *

Hij is mooi. *

BERNHARD *

Niet zo mooi als jij, Eva. De eerste vrouw op aarde, maar ook de mooiste. *

Ze lacht gestreeld. *

EVITA *

Zou je een appel van mij aannemen? *

BERNHARD *

Een vrouw als jij is elke zonde waard. *

Bernhard is charmant, maar ergens is het wat plichtmatig. Zo gecharmeerd is hij niet van haar. Hij sluit het doosje en stopt het in zijn aktenkoffer. *

Dan blijken ze niet alleen te zijn. *

PÉRON *

Hoe is het met Juliana? *

JUAN PÉRON zit in presidentieel uniform. *

BERNHARD *

(iets te aarzelend) *

Goed. Het gaat goed. We maken ons nog steeds zorgen om Marijke... *

EVITA *

Ja, het arme kind. Ik zal voor haar bidden. *

(CONTINUED)

BERNHARD

Dat wordt al drie jaar gedaan,
het helpt geen sodemieter.

*
*
*

PÉRON

Het kan wel. Een Mapuche heeft
me ooit van een tumor
afgeholpen door kippen te
slachten...

*
*
*
*
*

BERNHARD

I know. Ik heb hetzelfde in de
Congo ooit meegemaakt. Daarom
heb ik haar nota bene
binnengehaald. Maar deze
charlatan... Juliana raakt ook
steeds meer in de ban van dat
mens, met haar pacifistische
praatjes.

*
*
*
*
*
*
*
*

PÉRON

Zet haar tegen de muur.

*
*

Bernhard grinnikt somber. Neemt een slok van zijn
whisky.

*
*

BERNHARD

Juliana heeft al moeite
oorlogsmisdadigers tegen de
muur te laten zetten.

*
*
*
*

PÉRON

Down to business, mijn vriend.

*
*

BERNHARD

(knikt)
553 treinstellen, waarvoor
Argentinië 258 miljoen gulden
betaalt.

*
*
*
*
*

EVITA

Is Werkspoor akkoord met onze
voorwaarden? Al onze
voorwaarden?

*
*
*
*

Bernhard haalt uit de aktenkoffer een platte
portefeuille.

*
*

BERNHARD

(knipoogt)
Al jouw voorwaarden. Tevreden?

*
*
*

(CONTINUED)

Hij klapt de portefeuille open en prachtige juwelen fonkelen. Evita's ogen lichten op, maar al snel wordt ze weer zakelijk. Ze knikt.

PÉRON

Maak je geen zorgen.

BERNHARD

Er zijn zes regeringsdecreten voor nodig, Excellentie.

PÉRON

Ik zal ze persoonlijk ondertekenen.

BERNHARD

(grijnst)

Dan geloof ik dat de zaak in orde is.

PÉRON

Mooi. Je kunt ze thuis zeggen dat je je commissie weer verdiend hebt.

BERNHARD

Commissie? Van die Calvinisten?

EVITA

Niets? Terwijl je miljoenenorders voor jouw land regelt? Goed werk moet beloond worden.

BERNHARD

Goed werk is zijn eigen beloning zou Drees zeggen.

PÉRON

Misschien kunnen we elkaar helpen. Er is nog iets dat je voor ons kunt regelen.

Bernhard kijkt hem geïntrigeerd aan.

BERNHARD

Wapens?

(CONTINUED)

323B CONTINUED:

323B

EVITA

Een Argentijnse president moet
meer moeite doen om in het
zadel te blijven dan een
Hollandse koningin.

*
*
*
*
*

Bernhard grijnst. Hij en Péron schudden de hand.
Terwijl ze de kamer uitlopen.

*
*

PÉRON

Je houdt van paarden, toch?

*
*

324 EXT. VELUWE - DAG - 1951

324 *

Een schitterende open Ferrari, donkergroen, met
nummerbord AA-13 komt veel te hard aanrijden over een
zandweg, Bernhard met sigaret lachend aan het stuur,
de vliegerbril op, naast hem een opgewonden Beatrix.

325 EXT. HET LOO - DAG - 1951

325 *

Bernhards Ferrari remt af en draait de oprijlaan op.
Een LAKEI schiet toe als Bernhard de wagen bij het
bordes stilzet, en salueert.

BERNHARD

Is mijn vrouw binnen?

LAKEI

Hare Majesteit is met uw
schoonmoeder in het bos.

BERNHARD

Werkelijk? Hebben we haar
eindelijk aan het jagen?
Zullen we dan ook maar, Trix?

Beatrix lacht.

326 EXT. HET LOO - BOS - DAG - 1951

326 *

Bernhard en Beatrix, inmiddels omgekleed in
toepasselijke kledij, lopen door het bos. Allebei
hebben ze een jachtgeweer.

Beatrix lijkt even te aarzelen. Maar vraagt dan toch:

(CONTINUED)

BEATRIX

Pap, vind jij mamma een goede koningin?

BERNHARD

Ja hoor... Jij niet?

Beatrix zegt even niks waardoor Bernhard opzij kijkt.

BEATRIX

Nou, ik weet het niet. Ze vindt iedereen en alles altijd maar zo aardig. Terwijl als je koningin bent...

Ze denkt na, zoekt naar de juiste woorden.

BEATRIX (CONT'D)

Dan moet je juist oppassen voor aardige mensen. Denk ik.

Bernhard grijnst.

BERNHARD

O?

BEATRIX

Ja... Iedereen wil natuurlijk wat van je. Dus doet iedereen aardig. Maar dat wil niet zeggen dat die mensen ook echt aardig zijn.

BERNHARD

En jij denkt dat mama dat niet door heeft?

Lange stilte. Tenslotte haalt Beatrix haar schouders op.

BEATRIX

Ik vind die Hofmans niet aardig. En ze doet maar de hele tijd alsof ze bij ons woont of zo!

Bernhard zucht maar niet al te diep.

BERNHARD

Laat mammié nou maar...
Marijke gaat echt vooruit.

(CONTINUED)

326 CONTINUED:

326

BEATRIX
Helemaal niet! Ze is-- Kijk
uit!

Een everzwijn stormt op Bernhard af.
Hij weet net op tijd opzij te springen.
Razendsnel pakt hij zijn geweer en legt aan.
Hij schiet. Mis.

BERNHARD
Damn it!

BEATRIX
Pap! Niet vloeken waar je
dochter bij is.

TIMELAPSE

Bernhard en Beatrix lopen tussen grote rododendrons
door als ze plotseling de stem van Hofmans horen. *

HOFMANS (O.S.)
U zult de koningin van de
Vrede zijn... Plaatsvervanger
van de Here Jezus...

BEATRIX
(fluisterend)
Het is die heks! Gaat ze nu
ook al mee naar oma?

Bernhard haalt zijn schouders op. Kennelijk.

BEATRIX (CONT'D)
O. Kunnen we niet naar omi
Armgard toe? Die is tenminste
normaal.

Bernhard doet een stapje verder, buigt de takken uit
elkaar.

327 EXT. HET LOO - OPEN PLEK - DAG - 1951

327 *

P.O.V. Bernhard en Beatrix vanuit de bosjes.

(CONTINUED)

327 CONTINUED:

327

Op een open plek op een picknick kleed zitten Juliana en Wilhelmina geknield voor de lange Hofmans die als in trance voor hen staat, de spichtige armen wijd uit elkaar om hen te zegenen.

*

HOFMANS

En de zwaarden zullen
omgesmeed worden tot
ploegscharen... en het Lam zal
naast de Leeuw rusten, zoals
de wolf naast het schaap.

BEATRIX (O.S.)

Behehe!

Hofmans kijkt als gestoken om. Ook Juliana en Wilhelmina. Ze zien niks.

HOFMANS

Is daar iemand?

328 EXT. HET LOO - BOSJES - DAG - 1951

328 *

Bernhard en Beatrix liggen verscholen tussen de varens. Ze stikken zowat van het lachen.

329 INT. SOESTDIJK - GANG - DAG 1952

329 *

Bernhard komt de gang in lopen. Hij hoort Juliana schreeuwen.

JULIANA (O.S.)

Wat wilt u dan dat ik
in de Verenigde Staten zal
zeggen? Dat het bier weer best
is? U bent ziende blind,
meneer Stikker...

*

330 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER JULIANA - DAG

330

Een grote, lichte kamer met een fraai modern bureau. Aan de muur een groot schilderij van haar moeder Wilhelmina en haar vader Hendrik. Veel foto's van de vier prinsesjes en Bernhard. Maar ook een portret van Krishnamurti. Een Christusbeeld. Boeken van de Soefistische beweging. En verder bloemen en brandende wierook.

(CONTINUED)

Juliana staat als een kenau achter haar bureau waarop de door haar beschreven vellen liggen. STIKKER, een kleine, zorgvuldig geklede man, zit tegenover haar, nerveus door de felle passie, haast manie waarmee ze spreekt.

JULIANA

Weet u wat ze daar doen in dat beloofde land Amerika? Ze jagen mensen op die vinden dat we de boel eerlijker moeten verdelen! Die noemen ze communisten! Nou, dan was Jezus dat ook!

Stikker zwijgt.

JULIANA (CONT'D)

Ze sturen hun soldaten naar Korea. Alsof dat land van hen is!! Ze vermoorden daar vrouwen en kinderen...

STIKKER

Mag ik uwe Majesteit eraan herinneren dat de Amerikanen ons bevrijd hebben? Dat ze onze bondgenoten zijn?

JULIANA

Het kan me geen bom schelen wat U zegt. Ik schrijf wat ik wil zeggen en ik verander hier geen letter aan! U kunt gaan.

Stikker buigt en gaat. Hij passeert Bernhard bij de deur. Bernhard geeft een geruststellende blik.

Juliana heeft inmiddels driftig een sigaret opgestoken.

JULIANA (CONT'D)

Wat een onmogelijk mannetje! Volgens mij is het een atheïst!

Bernhard kijkt naar zijn vrouw.

JULIANA (CONT'D)

Ik denk dat ze in het Amerikaanse Congres nog nooit zo'n toespraak hebben gehoord!

(CONTINUED)

330 CONTINUED: 34. 330

BERNHARD
Mag ik hem lezen?

Juliana knikt.

331 INT. SOESTDIJK - KAMER BERNHARD - DAG 331

Beatrix, veertien jaar, komt binnen met haar schooltas de kamer van haar vader binnen. Ze kijkt zoekend. Hij is er niet. Ze loopt de kamer weer uit.

332 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER JULIANA - DAG 332

BERNHARD
Uw zwaarden omsmeden tot ploegscharen? Ben je nou helemaal gek geworden? Je staat daar als koningin van Nederland, ja? *

JULIANA
Benno! Ik móet daar in deze tijden de vredesboodschap uitdragen! Begrijp dat dan!

BERNHARD
Vredesboodschap? Waarom pak je verdomme het vliegtuig niet naar het Rode Plein om ze dat daar te vertellen! Lula, dit kun je niet zeggen. De regering kan hier geen verantwoordelijkheid voor nemen. *

JULIANA
Dit is mijn verantwoordelijkheid. Mijn bestemming! Mijn opdracht!

BERNHARD
My God, wat voor nonsens heeft die Hofmans je in zitten fluisteren?

JULIANA
Ik wil niet dat je zo over haar spreekt!

(CONTINUED)

BERNHARD

Lula, ze is een ordinaire
bedriegster! Kijk naar
Marijke... Al dat geprevel
heeft geen klap geholpen!

JULIANA

Dat komt door jou!

BERNHARD

Door mij?

JULIANA

Ja! Je gelooft niet! We moeten
één zijn in Christus... maar
jij... Jij...

BERNHARD

Wat ik, Lula?

JULIANA

Je houdt niet meer van me.

BERNHARD

Ik hou zielsveel van je!

JULIANA

Ja. Vanwege mijn geld zeker.

Het is pijnlijk lang stil.

BERNHARD

Hofmans gaat, of ik ga. Basta!

Bernhard beent naar de deur, trekt die open. Met een
klap trekt Bernhard de deur achter zich dicht.

Beatrix komt aanlopen en ziet de briesende Bernhard
door de gang benen.

BEATRIX

Rustig maar, pappa.

BERNHARD

Trix, je weet niet wat er
speelt!

(CONTINUED)

333 CONTINUED:

333

BEATRIX

Pappa, ik ben niet achterlijk.
En al helemaal niet doof.

Ze lacht, maar die lacht betreft als ze Greet Hofmans aan ziet komen lopen, als altijd grijsig gekleed in haar ouderwetse mantelpakje en haar grijze haar in een knot.

Ze glimlacht flauwtjes en knikt even.

HOFMANS

God zegene u beiden.

BERNHARD

Loop naar de duivel!

Hij loopt driftig door, maar Beatrix blijft staan en kijkt Hofmans recht aan.

BEATRIX

Ik weet wat u van plan bent.
Het zal u niet lukken.

Hofmans glimlacht slechts.

334 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG 2004

334

Maxima heeft een aantal kranten met koppen over Juliana's speech ("A Queer Country") op haar schoot liggen.

*

MAXIMA

Wacht even, in 1952 werd
Alicia toch ook geboren?

Bernhard schiet in de lach.

BERNHARD

Ja, dat was een ongelukje. Opa
was een beetje dom.

MAXIMA

Was u verliefd?

BERNHARD

(denkt)
Nee. Dat Alicia is geboren...

(MORE)

(CONTINUED)

334 CONTINUED:

334

BERNHARD (CONT'D)

Dat komt eigenlijk allemaal door Hofmans. Ze had me van Lula weggedreven.

Máxima loopt langs de schoorsteenmantel om de krant op het bureau te leggen. Daarbij stoot ze bijna het olifantje van Koning Bhumibol, om. Ze kan het nog net vast pakken.

*
*
*
*

BERNHARD (CONT'D)

Voorzichtig. Sommige dingen laten zich maar één keer repareren.

*
*
*
*

MAXIMA

Wist Juliana dat? Dat u op dat moment een dochter erbij kreeg?

*

BERNHARD

Nee... Het zou haar ook niets hebben kunnen schelen. Ons huwelijk was intussen zo slecht...

*

MAXIMA

En uw band met Beatrix zo goed. Daar merk ik nu toch vrij weinig van terug.

BERNHARD

Toen nog wel, ja. Tegenwoordig... Je weet hoe temperamentvol ze kan zijn.

MAXIMA

Dat zegt Alex ook altijd van mij. Waarom is dat veranderd?

BERNHARD

Lula stond niet meer aan het hoofd van het land. In ieder geval niet alleen. Maar hand in hand met een, een gebedsgenezeres met een dubbele agenda.

MAXIMA

(gelooft het niet)
Dat klinkt wel heel erg alsof ze Rasputin was, opa.

(CONTINUED)

334 CONTINUED:

334

BERNHARD

Ook de militaire top en een paar leden van het Kabinet waren het er mee eens dat het zo niet langer kon.

MAXIMA

Dan zorg je toch dat zo'n vrouw verdwijnt? Kon u haar niet wegsturen?

BERNHARD

(schudt lachend zijn hoofd)

Kon dat maar. Dat wilde Lula absoluut niet. Nee, om haar los te weken van die Hofmans waren sterkere maatregelen nodig. Maar zo extreem als Juliana werd in haar ideeën, zo extreem begon ook onze oplossing te worden.

MAXIMA

U bedoelt toch niet...?

BERNHARD

(even verward)

Wat? Nee! God help me. *

335 OMITTED

335 *

336 INT. ANTECHAMBRE BILDERBERG - DAG - 1956

336 *

Hans Teengs (49) zit tegenover Bernhard. Beiden strak gekleed, klaar om zo de conferentie toe te spreken. Ze zeggen geen woord. Bernhard neemt een slok uit zijn glas. Kijkt Teengs nog eens aan. *

BERNHARD

Man, gooi het eruit. *

TEENGs

Het is niets, Benno. Het kan wachten tot na de conferentie. *

BERNHARD

Bilderberg kan me de pot op. Vertel. Teengs? *

(CONTINUED)

Teengs aarzelt. Staat op en schenkt nog een whisky in. Dan:

TEENGS

Volgens de dienst zijn er minstens vier leden van haar gebedsgroep actief lid van de Communistische Partij.

BERNHARD

Wát?

Bernhard schiet in de lach, de gedachte is te absurd.

BERNHARD (CONT'D)

Die idioten geloven niet in Jezus maar wel in Stalin?

TEENGS

Ik weet niet of Hofmans zelf een 'rooie' is maar ze vindt bijvoorbeeld wel dat we ons defensiebudget moeten afschaffen.

BERNHARD

Zo, toe maar. En hoe krijgen we de vijand er dan uit? Met wierook en kruidenthee?

Teengs lacht niet. Bernhard begrijpt dat het hem allemaal ernst is.

TEENGS

Sorry, old boy. Ze willen van jou af zodat ze Lula voor hun zweverige karretje kunnen spannen.

Bernhard staat op en loopt naar een bureau met telefoon.

BERNHARD

Dat zou Moskou mooi uitkomen. Godverdomme!

Hij pakt de hoorn van de telefoon.

TEENGS

Wat ga je doen?

(CONTINUED)

BERNHARD

(grimmig)

Ik heb nog een paar vriendjes
uit het verzet, weet je!

TEENGS

En wat dan? Hofmans
liquideren? Don't be stupid.
Ze weten teveel van je...

BERNHARD

Waar heb je het over?

TEENGS

Ze weten van je verhouding met
Lady Anne. Dat je in '43
buiten Churchill en Wilhelmina
om in Argentinië met Duitsers
hebt overlegd. Ze zouden
bovendien een kopie hebben van
je brief aan de Führer...

Het is even stil. Bernhard hangt de hoorn op de haak.

BERNHARD

Dus?

TEENGS

Niks. Althans voorlopig...

BERNHARD

Niks? Niks?

(heft strijdlustig het
glas)

"Je maintiendrai"!

Hij verliest daarbij zijn anjer van zijn revers.

TEENGS

Bernhard...

Een deur gaat open en Beatrix stapt naar binnen.
Teengs staat onmiddellijk op.

TEENGS (CONT'D)

Ik warm ze vast voor je op.

(knikt naar Beatrix)

Hoogheid...

Hij loopt door een andere deur de kamer uit, de zaal
in. Rumoer klinkt vanuit de zaal, tot de deur weer
dicht gaat.

(CONTINUED)

336 CONTINUED:

336

Beatrix ziet haar vader intussen worstelen met de anjer. *

BEATRIX
Ben je nou nog niet klaar?
Laat mij maar, pap. *

BERNHARD
Dank je. *

Het is even stil, terwijl Beatrix de anjer goed doet. Bernhard kijkt bedenkelijk. Dan stopt hij haar. *

BERNHARD (CONT'D)
Trix... Het gaat niet helemaal goed met mammië. Dat heb je zelf misschien ook wel door. *

Hij neemt de anjer weer van haar over. *

BEATRIX
Je bedoelt die verschrikkelijke mensen om haar heen... *

BERNHARD
Ook. Ook. Ik ben bang dat ze niet meer... Het kan zijn dat ze moet aftreden. Binnenkort. En dat jij... jij zou dan koningin worden. Met pappie als regent, tot je 18 wordt. Net zoals Oma had. *

BEATRIX
(geschokt)
Papa... *

BERNHARD
Ik zeg niet dat het gebeurt, maar... het kan. *

Het is even stil, terwijl Beatrix incasseert. *

BERNHARD (CONT'D)
Kan jij het? Ben je daar klaar voor? *

BEATRIX
Ik... Pap, hoe kan ik daar nou klaar voor zijn. Mama is... *

(CONTINUED)

336 CONTINUED:

336

BERNHARD *
 (streng om door haar *
 paniek heen te breken) *
 Beatrix. Zou je dat aankunnen? *

BEATRIX *
 (bedremmeld) *
 Ik... *
 (kijkt hem smekend aan, *
 dan klein) *
 Ja. *

De zaaldeur wordt opengehouden. Vanuit de zaal *
 weerklinkt. *

TEENGS (OFF) *
 ...so please give a warm *
 welcome to His Royal *
 highnesss, Bernhard, Prince of *
 the Netherlands. *

Bernhard kust zijn dochter op haar voorhoofd, veegt *
 een traan bij haar weg en knipoogt. Hij loopt de zaal *
 in en doet zijn anjer goed. *

Beatrix incasseert wat haar vader net verteld heeft, *
 terwijl ze hoort hoe haar vader overdonderend *
 ontvangen wordt. Het geluid sterft weg. *

337 EXT. PALEIS SOESTDIJK - TUIN - DAG - APRIL 1956

337

Bernhard wandelt met Sefton Delmer, inmiddels 52,
 door de tuin.

BERNHARD *
 It's like those damned *
 newspapers are being *
 controlled by the state. *
 Nobody does a bloody thing. *
 Not a single journalist at the *
 gates, nothing. While it *
 should be crawling with them. *
 They should be camping out *
 there. *

DELMER *
 Gentlemen's agreement? *

BERNHARD *
 It looks that way. But it's *
 getting out of control... *

(CONTINUED)

337 CONTINUED:

337

DELMER

What do you want me to do?

*

BERNHARD

If the national press won't do anything...

*

*

Delmer denkt na.

DELMER

I think your best bet is to the east. To the Heimat. They will be interested.

*

*

*

Bernhard knikt.

DELMER (CONT'D)

Written by me?

*

Bernhard schudt nee.

BERNHARD

Ghostwritten. I'll handle the rest.

*

*

Ze lopen verder.

338 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG - JUNI 1956 338

Cocky komt binnen met Der Spiegel in haar hand. Ze geeft het tijdschrift aan Bernhard.

339 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER JULIANA - DAG - JUNI 1956 339

Juliana die Der Spiegel leest. Een grimmige blik op haar gezicht. Als ze het artikel uit heeft, krijgt ze een driftaanval. Ze mietert het blad door de kamer.

340 INT. SOESTDIJK - GANG - DAG 1956

340

Juliana beent richting de werkkamer van Bernhard. Ze gooit de deur open. Blijft in de deuropening staan. Bernhard is alleen. Drinkt een glas en kijkt naar buiten.

JULIANA

Je weet wat dit betekent?

Bernhard kijkt Juliana aan. Hij knikt.

341 INT. URSULAKLINIEK WASSENAAR - AVOND - 1956

341

Voetstappen over een lege gang.

TEENGS

De geneesheer-directeur heeft
alles voorbereid.

Bernhard loopt met Teengs, de geneesheer-directeur en
nog twee mannen over de gang.

TEENGS (CONT'D)

Een rapport over de
geestelijke gesteldheid van
Hare Majesteit ligt klaar om
door u en een
vertegenwoordiger van de
regering ondertekend te
worden.

Bernhard kijkt onbewogen.

TEENGS (CONT'D)

Er is een geblindeerde
ambulance gereedgebracht om
Hare Majesteit hierheen te
vervoeren. Bezoekrechten
zullen sterk gereguleerd zijn.
Enkel het personeel hier,
uzelf, uw dochters en uw
schoonmoeder zullen toegang
tot haar hebben, in overleg
met u.

*

Ze slaan af naar een kamer. Een luxe verpleegkamer.
Ze kijken naar binnen.

TEENGS (CONT'D)

Alles is in gereedheid, PB.
Zodra je wilt, zetten we het
in beweging.

Bernhard kijkt rond en zwijgt.

TEENGS (CONT'D)

PB?

Bernhard schudt het hoofd en draait zich om.

BERNHARD

Nee.

342 EXT. SOESTDIJK - BORDES - DAG - AUGUSTUS 1956

342

Het paleis op een zonnige zomerdag.

JULIANA (V.O.)

De wijze waarop men in den vreemde het toelaatbaar heeft geoordeeld in het openbaar ons gezinsleven en de verhoudingen in onze naaste omgeving te belichten heeft ons beiden teleurgesteld en gegriefd. Wij achten een onderzoek naar de omstandigheden die hiertoe hebben geleid gewenst.

Hofmans verlaat met een koffertje in haar hand paleis Soestdijk. Met trefzekere tred loopt zij richting de toegangshekken.

Achter twee verschillende ramen van het paleis zien we Bernhard en Juliana staan.

Totaal onverwacht draait Hofmans zich om. En kijkt naar Juliana. Juliana zwaait. Het afscheid kost haar moeite. Hofmans draait zich zonder terug te zwaaien om en verdwijnt door de toegangshekken.

JULIANA (V.O.)

De commissie heeft ons ter voldoening aan de opdracht van 28 juni jongstleden hun bevindingen voorgelegd en van raad gediend. Hun advies is voor ons zeer waardevol geweest bij het oplossen van de gerezen moeilijkheden. Met vertrouwen zien wij de toekomst tegemoet.

Bernhard en Juliana staan tegenover elkaar. Bernhard probeert onhandig toenadering, maar Juliana draait zich om en loopt weg.

343 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - DAG - 2003

343

Maxima zit tegenover Bernhard, Amalia slaapt in de reisiwg. Juliana wordt binnengereden door de verpleger.

(CONTINUED)

JULIANA

Greetje?

Ze glimlacht naar Maxima.

JULIANA (CONT'D)

Hoe is het met de kleine meid?

Ze gebaart naar de verpleger om haar naar het wiegje te rijden. Hij gehoorzaamt.

MAXIMA

Dag oma.

Ze komt overeind en kust haar. Juliana hoort haar niet.

JULIANA

(kijkt in het wiegje)

Dag meisje van me. Wat slaap je lief. Ja, wat slaap je lief.

Ze streelt de baby, die daardoor wakker wordt en begint te huilen.

MAXIMA

Laat mij maar even.

Ze pakt de huilende Amalia uit de wieg. En aait haar over haar bolletje. Juliana's ogen puilen haast uit.

JULIANA

Bernhard! Zie je dat? Ze is... Haar oogjes... Ze is... Oh Greetje!

BERNHARD

Dat is Amalia, lieverd, niet Marijke. A-ma-li-a.

JULIANA

(tranen in de ogen)

Niet..? Niet mijn meisje? Waar is mijn meisje?

De verpleger snelt toe.

VERPLEGER

Mevrouw? Uw dochter Christina heeft een nieuwe plaat opgestuurd.

(MORE)

(CONTINUED)

343 CONTINUED:

343

VERPLEGER (CONT'D)

Zullen we daar naar gaan
luisteren? Naar uw dochter
Christina?

Juliana kalmeert een beetje.

JULIANA

Ze zingt zo mooi.

De verpleger kijkt Bernhard aan, die knikt. Hij rijdt
haar weer de kamer uit.

BERNHARD

Tot straks.
(tegen Máxima)
Waar waren...

Vanaf de gang horen ze een paniekerige Juliana.

JULIANA (OFF)

Nee!

Maxima kijkt op.

JULIANA (OFF)(CONT'D) (CONT'D)

Stuur die dokters weg! Ik
laat me niet opsluiten!

Bernhard springt overeind en loopt de deur uit.

344 INT. SOESTDIJK - GANG - DAG

344

In de gang staat Cocky met de beide journalisten,
Broertjes en Tromp. Juliana is helemaal panisch voor
ze.

JULIANA

Stuur ze weg! Stuur ze weg. Uw
Koningin gebiedt u te
vertrekken!

BERNHARD

(hard)
Lula!
(zachter)
Het zijn journalisten. Je
kent Pieter toch nog wel? De
zoon van mijn oude adjudant
generaal Broertjes.

Maar Juliana vertrouwt het voor geen meter.

(CONTINUED)

JULIANA

Niet. Je liegt! Je liegt
altijd.

BERNHARD

Waarom zou ik je op laten
sluiten, lieverd? Ik hou
toch van je!

JULIANA

Ik wil niet mee. Waar is
Greet?

(ziet Máxima)

Greet! Greet, help!

Bernhard pakt haar beet, probeert haar tegen zich aan
te drukken om haar te kalmeren.

MAXIMA

Oma? Ik ben Greet niet, ik ben
Máxima. Greet is er niet meer.
U hebt afscheid van haar
genomen. En toen kwam alles
weer goed.

Juliana begint kalmer te worden. Haar paniek slaat om
in verdriet. Ze begint zachtjes te huilen.

Bernhard troost haar.

BERNHARD

Kalm maar, meisje.

Maxima staat op en gebaart dat Cocky en de heren met
haar moeten gaan. Ze verlaten de gang.

Bernhard blijft alleen met de huilende Juliana
achter.

Bernhard zit achter zijn bureau. Hij is aan de
telefoon met Beatrix.

BERNHARD

Ze is alweer een stuk kalmer,
nu. Je hoeft je echt geen
zorgente maken.

(CONTINUED)

BEATRIX

Natuurlijk maak ik me zorgen.
We hadden afgesproken dat je
die journalisten niet meer zou
zien.

*

BERNHARD

Dat had jij afgesproken, niet
ik. Hoe wist je überhaupt dat
mammie overstuur was?

BEATRIX

De verpleging houdt me op de
hoogte. In tegenstelling tot
mijn eigen vader. Pappa, ik
wil niet dat journalisten
mamma zo zien.

BERNHARD

Why the hell not?

BEATRIX

Omdat het mensonterend is.
Mamma is. Ze is een echo
geworden. Ik wil niet hebben
dat haar nagedachtenis wordt.
wordt besmeurd door die
ziekte! En zeker niet door de
media. Daar hebben we al
genoeg ellende van.

BERNHARD

My God. Je schaamt je voor je
eigen moeder.

BEATRIX

Wat? Pappa, nee, ik...

BERNHARD

Verpak het zoals je wilt, maar
je schaamt je voor haar, voor
mij. Als je iets van je moeder
geleerd moet hebben is het
toch dat ook wij maar gewone
mensen zijn. Gewone mensen
worden oud, Trix. Ze worden
ziek. Ze gaan dood.

BEATRIX

(fel)

Vertel mij niet over mensen
die doodgaan.

(MORE)

(CONTINUED)

345 CONTINUED:

345

BEATRIX (CONT'D)

(rustiger)

Het koningshuis is een symbool. Een symbool van eenheid, van kracht, van inspiratie. Ik sta niet toe dat dat wordt aangetast.

BERNHARD

Laat mammié dan juist aan het volk zien. Snap je dan niet hoe zoiets juist kan inspireren?

BEATRIX

Ik wil het niet hebben. Punt.

BERNHARD

God Almighty mens, het is je moeder!

BEATRIX

En ik ben haar dochter, Beatrix, Koningin de Nederlanden, bij de Gratie Gods.

En daarmee is het gesprek afgelopen. Bernhard gooit woest de hoorn naast de haak. Hij loopt de kamer uit. *

346 INT. SOESTDIJK - GANG - AVOND

346

Bernhard beent woedend over de gang. Zijn woede maakt dat hij de gebreken van zijn lichaam amper voelt.

347 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - AVOND

347

De verpleger verzorgt Juliana. Máxima kijkt toe. Ze kijken op als Bernhard met veel bombarie de kamer in stapt.

BERNHARD

Zodra zij naar bed is, pak je je spullen en verdwijn je. Je bent ontslagen.

De verpleger is verbijsterd, maar voor hij goed en wel kan reageren, stormt Bernhard alweer weg.

348 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG

348

Bernhard komt de kamer in vanuit de gang. Hij smijt de deur dicht. Hij is kwaad, gekwetst.

Hij loopt naar de dranktafel en schenkt een whisky in. Hij gaat naar zijn fauteuil, gaat zitten en nipt aan zijn whisky, geniet van de smaak en probeert te kalmeren.

*

Er wordt geklopt. Maxima kijkt voorzichtig om de hoek van de deur.

MAXIMA

Opa?

Ze kijkt hem bezorgd aan en stapt naar binnen.

BERNHARD

De rat heeft naar Trix lopen klikken.

MAXIMA

Is dat niet gewoon zijn werk?

Bernhard kijkt haar furieus aan. Ze besluit het te laten vallen.

BERNHARD

Ze is echt helemaal gek geworden. Probeer me nog te verbieden met wie ik praat.

MAXIMA

Dat meent u niet.

BERNHARD

Oh, kindje, je weet de helft nog niet. Wil je werkelijk weten waarom ze zich nog steeds krampachtig aan die troon vastklampt? Omdat ze wil dat ik eerst dood ben.

MAXIMA

Wat?

BERNHARD

Ik ben een smet op het koningschap. Pas over mijn lijk treedt ze af! Het is een gotspe.

(CONTINUED)

MAXIMA

Dat kan ze nooit gemeend hebben. Ze wil u toch niet dood hebben, haar eigen vader?

BERNHARD

Het is goddomme nog mijn eigen fout, ook. Al die ambitie, ik heb het alleen maar aangewakkerd.

Máxima kijkt naar een foto van Bernhard en beatrix. Schijnbaar gelukkig. Ze wil iets zeggen, maar schrikt dan op van een vallend glas. Ze draait zich om en ziet hoe Bernhard verkrampd. Hij krijgt geen adem meer en zakt in elkaar.

MAXIMA

Opa!

Bernhard hapt naar adem, stokt.

MAXIMA (CONT'D)

Cocky!!

Maxima begint als een razende zijn overhemd los te knopen. Ze krijgt een knoopje niet open, aarzelt geen moment, en scheurt het overhemd verder open.

MAXIMA (CONT'D)

Cocky!

Ze aarzelt niet. Ze gaat bij Bernhard zitten. Draait zijn hoofd wat, knijpt zijn neus dicht en doet mond op mond beademing.

MAXIMA (CONT'D)

(in het Spaans)

Niet opgeven! Niet opgeven!

En blaast weer... zelf buiten adem, Bernhard ligt er roerloos bij. Zijn ogen gesloten.

Tussen twee beademingen door:

MAXIMA (CONT'D)

Damn it! Help!!!!

Ze ademt weer op Bernhards mond.

MAXIMA (CONT'D)

Opa... Bernhard!

(CONTINUED)

348 CONTINUED:

53.

348

Geluid valt weg terwijl Maxima Bernhard probeert te reanimeren. De verpleger komt aangesneld.

Het gelijmde olifantje overziet alles vanaf zijn plek.

EINDE